

മുഹമ്മദ് മഹ്ദി ആകിഫ് സ്ഥാനമൊഴിയുന്നു

ഈജിപ്തിലെ ഇഖ്വാന്യൂൽ മുസ്ലിമുന്റെ കാര്യദർശി മുഹമ്മദ് മഹ്ദി ആകിഫ് അടുത്ത വർഷം ജനുവരിയിൽ സ്ഥാനമൊഴിയും. ജനുവരിയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലാവധി അവസാനിക്കുക. മത്സര രംഗത്ത് താനുണ്ടാവില്ലെന്ന് 81-കാരനായ ആകിഫ് വ്യക്തമാക്കി. “വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങളാലാണ് വിട്ടുനിൽക്കുന്നത്. ഇഖ്വാന്റെ ഒരു സാധാരണ പ്രവർത്തകനായി സംഘടനയിൽ തുടരും.”

ആറ് വർഷത്തേക്കാണ് ഇഖ്വാൻ അതിന്റെ കാര്യദർശിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. 2004-ൽ മഅ്മൂനുൽ ഹുജ്ജെയുടെ മരണത്തെ തുടർന്നാണ് ആകിഫ് കാര്യദർശിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. 2005-ൽ നടന്ന ഈജിപ്ഷ്യൻ പാർലമെന്റ് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ 454 അംഗ സഭയിൽ ഇഖ്വാൻ 88 സീറ്റ് നേടിയത് ആകിഫിന്റെ നേതൃവൈഭവം വിളിച്ചോതുന്നു.

സ്ഥാനമൊഴിയും എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചത് ഈജിപ്ഷ്യൻ പത്രങ്ങൾ വലിയ വിവാദമാക്കുന്നതാണ് പിന്നീട് കണ്ടത്. സംഘടനയിലെ യാഥാസ്ഥിതിക വിഭാഗവുമായി ഇടഞ്ഞാണ് ആകിഫ് പുറത്തു പോകുന്നതെന്നായി പത്രങ്ങൾ. ‘ആകിഫ് ഇഖ്വാന്റെ അധ്യക്ഷസ്ഥാനം രാജിവെച്ചു’ എന്ന മുൻപേജ് വാർത്തയുമായാണ് ഒരു ദിവസം ഈജിപ്ഷ്യൻ പത്രങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങിയത്. കാര്യദർശിയുടെ ചില ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ ആകിഫ് തന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതായി സംഘടനയുടെ ഉപകാര്യദർശി മുഹമ്മദ് ഹബീബ് പറഞ്ഞത് അവർ ‘തെളിവാ’യി ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ആകിഫ് തന്നെ പത്രസമ്മേളനം നടത്തി താൻ രാജിവെച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയേണ്ടി വന്നു.

പത്രങ്ങളുടെ കഥ ഇപ്രകാരമാണ്; ഇഖ്വാന്റെ പോളിറ്റ് ബ്യൂറോ എന്ന് പറയാവുന്ന സമുന്നത ബോഡിയാണ് മക്തബൂൽ ഇർശാദ്. ഈ സഭയിൽ 21 അംഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവുക. സഭയിൽ ഒഴിവ് വന്നാൽ നേതാക്കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കൂടിക്കണക്കിലെടുത്ത് കാര്യദർശി യോഗ്യനായ ഒരാളെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യും. അങ്ങനെയാണ് സഭയിൽ ഒരൊഴിവ് വന്നപ്പോൾ സംഘടനക്കകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ പരിഷ്കരണവാദി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഡോ. അസ്വാം ഇർയാനെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യാൻ ആകിഫ് തീരുമാനിച്ചത്. പുതുതലമുറ ഇഖ്വാനികൾക്കിടയിൽ വളരെ സ്വീകാര്യനാണ് ഇർയാൻ. പക്ഷെ സംഘടനയുടെ സെക്രട്ടറിയായ മഹ്മൂദ് ഇസ്സത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ യാഥാസ്ഥിതിക വിഭാഗം മക്തബൂൽ ഇർശാദിലേക്ക് ഇർയാനെ കൊണ്ട് വരുന്നത് ശക്തമായി എതിർത്തു. ഇതിൽ പ്രതിഷേധിച്ചാണ് ആകിഫ് രാജി

വെള്ളംകേറാത്ത അറകളിലാക്കി പഠിക്കുന്നത്. ഈ ഇനംതിരിക്കലിന് പ്രശ്നങ്ങളേയുള്ളൂ. പൗരാണികം എപ്പോൾ അവസാനിച്ചുവെന്നോ മധ്യകാലം എപ്പോൾ തുടങ്ങിയെന്നോ അത് കഴിഞ്ഞ് നവീന യുഗത്തിലേക്ക് എപ്പോൾ പ്രവേശിച്ചുവെന്നോ ആർക്കും കൃത്യമായി പറയാനാവില്ല. ഏതൊരു നൂറ്റാണ്ടിനും അതിന്റെ മുമ്പുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ മഹാ സ്വാധീനത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാവില്ല. എന്തൊക്കെ വിപ്ലവങ്ങൾ അരങ്ങേറിയാലും ശരി.

ഇങ്ങനെ ചരിത്രത്തെ ഒരു സാക്ഷ്യമായി കണ്ട് പഠിക്കണമെന്നും അതാണ് ഖുർആൻ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന ചരിത്രദർശനമെന്നുമുള്ള ചിന്ത മുസ്ലിം ലോകത്ത് ഇപ്പോൾ പ്രബലമായി വരികയാണ്. ആ നിലക്കുള്ള പഠനങ്ങളും പുരോ

ഗമിക്കുന്നു. അതിൽപെട്ട ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു രചനയാണ് ഡോ. ഖാസിം അബ്ദുഖാസിമിന്റെ 'ചരിത്രവായന' (ഖിറാഅത്തുത്താരിഖ്). മതങ്ങളുടെ ചരിത്രദർശനം സാധാരണ ചരിത്ര കൃതികളിലൊന്നും മുഖ്യ വിഷയമാകാറില്ല. ഈ കൃതിയിൽ ജൂത, ക്രൈസ്തവ, ഇസ്ലാമിക ചരിത്രദർശനങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ മുൻനിർത്തി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. അധീശത്വം നേടുന്നവർ ചരിത്രത്തെ എങ്ങനെ വികലമാക്കുന്നു എന്നും ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. 'മൂന്നാം ലോകം', 'വികസര രാഷ്ട്രം' തുടങ്ങിയ പ്രത്യക്ഷകൊളോണിയൽ പ്രയോഗങ്ങൾ പോലും കൈയൊഴിക്കാനാവാതെ ഏഷ്യനാഫ്രിക്കയിലെ ജനസമൂഹങ്ങൾ ഇപ്പോഴും 'അറിവ് ഉൽപാദകരായ' പാശ്ചാത്യരുടെ 'ഉപഭോക്താക്കൾ' മാത്രമായി തുടരുകയാണെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഏഷ്യനാഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ ചരിത്രകാരന്മാരോട് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു അഭ്യർത്ഥനയുണ്ട്: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തിനും നാഗരികതക്കും അനുഗുണമായ ഒരു ചരിത്ര രചനാ സങ്കേതം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കൂ. ■

അബ്ദുർറഹ്മാൻ മിൾഅൽ

അറിയപ്പെടാത്ത പോരാളിക്ക് വിട

ആ പഴയ തോക്ക് ഗർജിച്ചത് ആദ്യം ഇംഗ്ലീഷ് അധിനിവേശകർക്കെതിരെ. പിന്നെ സയണിസ്റ്റുകൾക്കെതിരെ. നീണ്ട നീണ്ട പോരാട്ടങ്ങൾ. ഫലസ്തീൻ വിമോചനപ്പോരാളി ഇസ്സദ്ദീൻ അൽ ഖസ്സാമിന്റെ ഒപ്പമായിരുന്നു തുടക്കത്തിൽ. പിന്നെ അബ്ദുൽ ഖാദീർ ഹുസൈനിയോടൊപ്പമായി... പോരാളിയാണെങ്കിലും

കാലം കടന്നുപോകവെ ശരീരം തളരുമല്ലോ. യാത്രികന് തന്റെ യാത്ര അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ സവിധത്തിലേക്ക് ആ പുണ്യാത്മാവ് യാത്ര തിരിച്ചു.

ജോർദാനിലെ ഇഖ്ബാനൂൽ മുസ്ലിമിന്റെ മുൻ അധ്യക്ഷൻ സാലിം അൽ

ഫലാഹാത്തിന്റെ ഒരു അനുസ്മരണ കുറിപ്പിൽനിന്നുള്ളതാണ് ഈ വരികൾ. മരിച്ചയാളെ പഠത്താൽ നിങ്ങൾ അറിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനെ പഠത്താൽ അറിയും. പോരാളി പ്രസ്ഥാനമായ ഹമാസിന്റെ രാഷ്ട്രീയ കാര്യ അധ്യക്ഷൻ ഖാലിദ് മിശ്അൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് അബ്ദുർഹീം മിശ്അലാണ് ഈയിടെ മരണപ്പെട്ടത്. ഏത് പ്രതിസന്ധിയിലും തളരാത്ത അബ്ദുർഹീമിന്റെ പോരാട്ട വീര്യമാണ് മകൻ ഖാലിദിന് അനന്തരമായി കിട്ടിയതെന്ന് സാലിം ഫലാഹാത്ത് അനുസ്മരിച്ചു. പതിനൊന്നു മക്കളായിരുന്നു അബ്ദുർഹീമിന്. മുത്തയാളാണ് ഖാലിദ്. മറ്റുള്ളവരും പോർമുഖത്ത് തന്നെയുണ്ട്.

പോരാട്ടങ്ങൾക്കൊടുവിൽ അബ്ദുർഹീമിന് അഭയാർഥിയായി കുവൈത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടിവന്നു. അവിടെ ഒരു പള്ളിയിൽ നമസ്കാരത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് കുറേകാലം. ജോർദാൻ തലസ്ഥാനമായ അമ്മാനിൽ വെച്ചായിരുന്നു അന്ത്യം. ജനാസയെ അനുഗമിക്കാൻ ജോർദാനിലെ ഇഖ്വാൻ നേതൃത്വം ഒന്നടങ്കം എത്തിയിരുന്നു. ■